

Brána Slunce: Megalitická pevná kamenná stavba, která od svého objevení matou odborníky

lipovylis.cz/wordpress/brana-slunce-megaliticka-pevna-kamenna-stavba-ktera-od-sveho-objeveni-matou-odborniky

David Z Moravy

20. července 2024

Kouzlo Jižní Ameriky pochází částečně z jejích autentických archeologických nalezišť a zajímavostí, počínaje těmi slavnějšími, jako je Machu Picchu, ohromující příklad špičkových zednických prací a architektury. Existují i další místa, možná o něco méně známá, ale ne nejméně atraktivní k návštěvě, jako je město Tiwanaku, kdysi prosperující mocenské centrum předhispánského impéria, které se rozkládalo na většině území dnešní západní Bolívie, Peru a Chile, od 300 do 1150 n. l. Předpokládá se, že tato kultura dosáhla svého vrcholu

mezi 500 a 900 n. l. a některé pozůstatky jsou zde, aby nám připomněly, proč byla odlišná od jakékoli jiné kultury, která obývala Ameriku.

Město Tiwanaku se nachází v nadmořské výšce přibližně 12 500 stop, poblíž známého jezera Titicaca na území dnešní Bolívie. Archeologické důkazy poukázaly na existenci modernějšího města, ale také na pozůstatky starověkého, postaveného převážně z nepálených cihel.

Kultura Tiwanaku začala vyrůstat z malé osady, která se později vyvinula ve větší město, pravděpodobně mezi 5. a 9. stoletím, říkají archeologové. Důkazy v terénu naznačují, že propracované stavby pravděpodobně plnily náboženské účely, ale také poskytovaly dobře rozvinutou infrastrukturu pro usnadnění každodenního života, jako je podzemní kanalizační systém.

Brána Slunce, jeden z nejznámějších pozůstatků, které zanechali Tiwanaku, předkolumbovské společenství se sídlem ve městě Tiwanaku v západní Bolívii. Autor: Dennis Jarvis, CC BY-SA 2.0

Chrámy a stavby lze vysledovat do různých období. Jednou z nejzajímavějších je pyramida v Akapana, která kdysi do své struktury začlenila sedm plošin a dosahovala výšky téměř 60 stop, ale dnes z ní zůstaly jen ruiny. Poblíž pyramidy Akapana je další místo, které od znovuobjevení Tiwanaku evropskými průzkumníky v 19. století oslňuje archeology i lidi, kteří vložili své srdce do poznávání starověkých kultur.

Brána Slunce byla znovu objevena evropskými průzkumníky v polovině 19. století

Jmenuje se Kalasasaya, prostorný otevřený chrám byl pravděpodobně

kdysi využíván jako observatoř. Lze do ní vstoupit po sedmi schodech umístěných na její východní straně a je obklopena několika kamennými stavbami a monolyty, včetně Brány Slunce, snad nejvýznamnějšího pozůstatku starověkého umění Tiwanaku.

Vytesáno z jediného masivního bloku andezitového kamene. Autor: Dennis Jarvis, CC BY-SA 2.0

Vytesáno z jediného masivního bloku andezitového kamene. Autor: Dennis Jarvis, CC BY-SA 2.0

Brána Slunce je vytesána z jednoho masivního bloku andezitového

kamene. Měří něco málo přes devět stop na výšku a téměř 12,5 stop na šířku, zatímco samotný otvor brány je široký 4,6 stop. Těsně nad otvorem brány je nejvýraznější prvek starověkého pozůstatku, basreliéfové vyobrazení božstva, jehož hlavu jako by zdobila zajímavá pokrývka hlavy, nebo jsou to možná paprsky vyzařující z jeho tváře všemi směry. Božstvo také drží hůl v každé ze svých dvou rukou.

Brána Slunce, pohled zezadu (1903)

Někteří historici se domnívají, že božstvem je Bůh Slunce. Jiní věří, že znaménka na její tváři představují slzy, takže postava je také známá jako „Plačící Bůh“. Více zdrojů uvádí, že se jedná o panandského boha, předchůdce inckého božstva stvoření, Viracocha.

Podle souvisejícího mýtu o kosmogonii se Viracocha vynořil z jezera Titicaca, když byl svět v naprosté tmě, a přinesl do něj světlo vytvořením slunce, měsíce a hvězd. Pak Viracocha stvořil lidstvo vdechnutím života do kamenů. Jeho první výtvoři však byli obři, kteří nebyli schopni myslet. Božstvo, nespokojené se svým výtvořem, je zničilo a vytvořilo lepší, z menších kamenů.

Titulek zobrazující ústřední postavu, která navzdory mnoha spekulacím zůstává záhadná,
Autor: Dennis Jarvis, CC BY-SA 2.0

Tajemnou ústřední postavu na Bráně Slunce obklopuje 48 vyobrazení ptačích a lidských postav a tyto podobizny byly označeny jako „Boží poslové“.

Kvůli tajemné povaze brány bylo také mnoho interpretací jejího účelu, z nichž mnohé jsou matoucí a přitažené za vlasy, přičemž jedna dokonce tvrdí, že to byla brána do jiných dimenzí. V náboženském smyslu by to mohlo být považováno za portál možná do „světa bohů“. Jedna z více přijímaných interpretací však je, že Brána Slunce sloužila jako jakýsi zemědělský kalendář. Proto je tomu připisováno další alternativní jméno, „Kalendářní brána“.

Kolem obličeje je 48 postav zvaných „chasquis“ neboli Boží poslové
Kolem obličeje je 48 postav zvaných „chasquis“ neboli Boží poslové
Někteří zastánci teorie, že se jednalo o kalendářní bránu, říkají, že odrážela sluneční rok, který se však liší od slunečního roku, který známe dnes. Zdá se, že je to 290 dní – s 12 měsíci, které se skládaly z 24 dní plus 2 dny navíc.

32 podobizen má lidské tváře a 16 má hlavy kondorů.
Další otázkou vášnivých debat ohledně brány je její stáří, přičemž někteří učenci odhadují, že byla postavena až před 14 000 lety. Předpokládá se, že malý počet obrazců nalezených na jejím povrchu není dokončen, což je znamením pro ostatní badatele, že brána je mnohem mladší.

Jisté je, že Brána Slunce je důležitou připomínkou ztracené kultury Tiwanaku a v kontextu andských mýtů o kosmogonii je celé město nepochybně významným místem zájmu, ve kterém jeho osadníci zdokonalili technologii a dovednosti vyřezávat a leštit různé kamenné materiály.

Přečtěte si další příběh od nás: V roce 1974 byl legendárnímu faraonovi Ramesse II vydán platný egyptský pas, aby jeho 3000 let stará mumie mohla být letecky převezena do Paříže k nutné opravě

Podle UNESCO začala politická dominance Tiwanaku svůj úpadek v 11. století a v první polovině 12. století byla ztracena. Jako archeologické naleziště si Tiwanaku stále zachovává „velmi vysoký stupeň autenticity“, ale nikdy nebudeme schopni znát všechny aspekty této kultury do úplných podrobností.

Continue Reading

[Previous Pět důvodů, proč pochybovat o pokusu o atentát na Trumpa](#)